

Goig a llaor de Santa Maria Magdalena, compatrona de Pont de Vilomara

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Capella de Santa Magdalena
Alçada: 206

Coordenades:

Latitud: 41.70409
Longitud: 1.87191
UTM Est (X): 406142
UTM Nord (Y): 4617537

Classificació

Número de fitxa 08182 - 286
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart - Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

S'han localitzat dos goigs en llaor de Santa Maria Magdalena, que es canten a la capella de Santa Maria Magdalena del Plà, al Pont de Vilomara. La primera versió és de l'any 1873 i la segona de l'any 1960 totes dues impreses a la impremta Roca de Manresa. Els Goigs a llaor de Santa Maria Magdalena de 1960 diuen així: Per la gran dolor preclara / de que n'esteu tota plena/ oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara/. La Betania, villa amena / amb vostres Llatze i Maria, / sou bressols i companyia / on vostre infància es destrena. / Per les dolçors de l'escena / que a vostra infantes amara, / oho Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / En el cim de una carena / munta el castell de Magdala: / el dimoni, us hi endogala / amb vicis de tota mena. / Pel remordiment i pena / que a vostra ànima aclapara, / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Fins avui foreu sirena / que als pecadors captivava: de avui més, la dona brava / que romp del crim la cadena. / Per la llum del Cel que us mena / a penitència tan rara, / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Comenceu la vostra esmena / ungent de Jesús els peus: /si us murmuren moltes veus / Déu vos don remissió lena. / Per lo perfum de la Cena / que al mon tot dilecta encara, / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Si fou gran la vostra pena / i penitències grans, / que ho diguin vostres germans / de Betania, villa amena. / Per los plors, que vostra trena / rossa com l'or eixugada, / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / La faç de Jesús morena / teniu per hoste a vegades / que en ses converses sagrades / amb amor us anomena. / Per la llum que us enllumina / veient a Déu cara a cara, / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / En la mes tràgica escena / la mort de Déu al Calvari, / si els Apòstols van faltar-hi, / no pas Vos, de valor plena. / Per les llàgrimes de pena / que llisquen per vostra cara, / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Hortelá de faç morena / digam si'l amor m'ha pres : / era al sepulcre i no hi es. / - No em coneixes Magdalena? / Per la sorpresa sens mena / amb que Déu se us mostra ara / / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Allà en la volta serena / de les delícies del cel: / hi brillau com gai estel / de gracia i de gloria plena. / Per lo poder que us omplena / la vista de Déu lo Pare, / / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Eix Poble que us anomena / advocada i compatrona / les vostres glories pregona / amb cor devot i veu plena. / Tan en la ditxa serena / com en la mort que aclapara / / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. / Per la gran dolor preclara / de que n'esteu tota plena / / oh Maria Magdalena / pregeu pels de Vilumara. /

Elegit eam Deus et praelegit eam in tabernaculo sub facit eam. /

Oremus / Beatae Mariae Magdalena, quaesumus domine, suffragiis adjuvemur; cujus precibus exoratus, quadriduanum fratrem. Lagarum vivum ab inferis resuscitasti; Qui vivis et regnes etc. Etc. / Amb llicència. / Manresa .- Imprenta i Llibreria de Josep Roca.- Any 1930

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Sovint es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant el segle XIX i primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

GOIGS A LLAOR DE SANTA MARIA MAGDALENA
COMPATRONA DE PONT DE VILUMARA

*Per la gran dolor preclara
de que n'esteu tota plena
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.*

La Betania, villa amena
amb vostres Llatze i Maria,
sou bressol i companyia
on vostre infància es destrena.
Per les dolçors de l'escena
que a vostra infantesa amara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

En el cim de una carena
munta el castell de Magdala:
el dimoni us hi endogla
amb vicis de tota mena.
Pel remordiment i pena
que a vostra ànima aclapara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

Fins avui foreu sirena
que als pecadors captivava:
de avui mes, la dona brava
que romp del crim la cadena.
Per la llum del Cel que us mena
a penitència tan rara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

Començeu la vostra esmena
Elegit erat Dñs et praelegit eam in tabernaculo sub facit eam.

ungent de Jesús els peus:
si us murmuren moltes veus
Dèu vos don remissió plena.
Per lo perfum de la Cena
que al mon tot dilecta encara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

Si fou gran la vostra pena
i les penitències grans,
que ho diguin vostres germans
de Betania, villa amena.
Per los plors que vostra trena
rossa com l'or, aixugara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

La faç de Jesús morena
teniu per hoste a vegades
que en ses converses sagrades
amb amor us anomena.
Per la llum que us enllumina
veient a Dèu cara a cara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

En la mes tràgica escena
la mort de Dèu al Calvari,
si els Apòstols van faltar-hi,
no pas Vos, de valor plena.
Per les llàgrimes de pena
que llisquen per vostra cara,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

pregueu pels de Vilumara
Hortelà de faç morena
digam si'l amor m'ha pres:
era al sepulcre i no hi es.
—No em coneixes Magdalena?
Per la sorpresa sens mena
amb que Dèu se us mostra ara
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

Allà en la volta serena
de les delícies del cel:
hi brilleu com gai estel
de gràcia i de gloria plena.
Per lo poder que us omplena
la vista de Dèu lo Pare,
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

Eix Poble que us anomena
advocada i Compatrona
les vostres glòries pregona
amb cor devot i veu plena.
Tan en la ditxa serena
com en la mort que aclapara
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.

*Per la gran dolor preclara
de que n'esteu tota plena
oh Maria Magdalena
pregueu pels de Vilumara.*

OREMUS
Beatae Mariae Magdalene, quæsumus Domine, suffragiis adjuvemur; cujus precibus exoratus, quatrduanum fratrem. Lagarum vivum ab inferis resuscitasti; Qui vivis et regnas etc. etc.

AMB LLICENCIA

Manresa.—Imprenta i Llibreria de Josep Roca.—Any 1930.

